

Nr 17

Utlåtande i anledning av väckt motion om totalisatorverksamhet i förbindelse med hundsport.

I en inom andra kammaren väckt och till allmänna beredningsutskottet hänvisad motion II: 455 av herr *Börjesson* i Glömminge *m. fl.* hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om prövning av möjligheterna att medge totalisatorverksamhet i förbindelse med utövande av hundsport i enlighet med vad i motionen anförts.

I motionen framhålls att allmänhetens intresse för totalisatorspel ökas. Totalisatorverksamheten har emellertid hittills varit begränsad till hästsporten men hinder synes icke möta att den får bedrivas även vid hundsport. Intresset härför är betydande liksom för import av kapplöpningshundar.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från lantbruksstyrelsen, Svenska kennelklubben och Stockholms hundkapplöpningssällskap.

Lantbruksstyrelsen har i ärendet hört Svenska travsportens centralförbund och Svenska galoppsportens centralförbund. Styrelsen ansluter sig till vad dessa i sina yttranden anfört och framhåller att totalisatorverksamhet vid hundsport icke torde kunna införas utan att den föregås av en allsidig och förutsättningslös utredning, vilken bör verkställas av de hundsportorganisationer, som är intresserade av frågan. Styrelsen avstyrker därför motionen.

Galoppsportens centralförbund framhåller bl. a. att totalisator vid hästsport införts för att främja hästaveln inom landet. Totalisator vid hundsport skulle, anför förbundet, »ej tjäna annat ändamål än att finansiera idrottsanläggningar vilka äro avsedda för helt andra sportgrenar än hundsport». Konkurrenterna skulle uppstå med totalisatorspel vid galopplöpningar. Det skulle sannolikt få sådana verkningar, att de tävlingsanordnande galopporganisationerna finge se sig nödsakade att nedlägga driften.

Travsportens centralförbund uttalar bl. a. att förutsättningen för totalisatorspel varit och är att det skulle tillåtas endast i samband med hästsporttävlingar. Hundtotalisator är icke tillåten i något land i Europa men vadhållning förekommer i England. Orsaken härtill torde vara bl. a. svårigheten att effektivt kontrollera löpningarna och förhindra oärlighet. All totalisatorverksamhet måste förutsätta en mycket fast organisation, byggd på erfarenhet och tradition. Detta förefinnes icke hos den unga hundsporten. Stor betydelse måste vidare tillmätas frågan hur införandet av

totalisator vid hundsport kan påverka det svenska totalisatorsystemet. Man kommer säkert att vilja använda sig av s. k. kombinerad vadhållning, vilket kan medföra icke önskvärda konsekvenser. Erfarenheterna från England ger vid handen, att hundkapplöpningarna har en stor attraktionskraft på ljusskygga element. Förbundet säger sig ingalunda frukta konkurrens men vill bestämt avstyrka motionen med hänsyn till att vadhållning vid hundkapplöpningar skulle bringa den svenska totalisatorn i stark misskredit.

Svenska kennelklubben som tillstyrker motionen framhåller, att intresset för hundkapplöpning stigit kraftigt för varje år. Det finns hundkapplöpningssällskap på flera håll och stammen av för hundkapplöpning lämpliga hundar har genom import och avel avsevärt ökat. Hundkapplöpningar ordnas i alla nordiska länder och såväl svenska som nordiska mästerskap har instiftats. Tipstävlingar med varuvinster enligt lotteriförordningen har även anordnats. Tävlingarna ordnas som regel på befintliga kommunala idrottsplatser och publikintresset ökar stadigt. Om totalisator vore tillåten, skulle dessa kapplöpningar kunna tillföra kommunerna ökade inkomster och därmed större möjligheter att lösa ungdomens fritidsproblem genom utbyggnad av idrottsplatser, fritidsanläggningar o. d. Kennelklubben, som under sin 70-åriga tillvaro kunnat verka samordnande och främjande för hundaveln är beredd att inrätta en särskild avdelning för hundkapplöpning och att åta sig sådan fortlöpande kontroll av totalisatorverksamhet, som kan bli föreskriven om totalisator införes.

Klubben hänvisar i sitt yttrande till att genom en på enskilt initiativ i Göteborg tillkommen kommitté en utredning om anordnande av hundkapplöpningar i samband med totalisatorspel nyligen färdigställts. Kennelklubben förklarar sig ha för avsikt att hos Kungl. Maj:t göra framställning angående totalisatorverksamhet.

Stockholm hundkapplöpningssällskap anlägger i stort sett samma synpunkter som kennelklubben på förevarande fråga. Sällskapet understryker särskilt, att vid hundkapplöpning icke föreligger någon form av tvång och att träningen huvudsakligen sker genom flitiga och långa promenader med hunden. Tävlingar kan i regel anordnas på vanliga idrottsplatser. Sällskapet tillstyrker motionen.

Utskottet

Tillstånd till anordnande av vadhållning medelst totalisator meddelas enligt lotteriförordningen av Kungl. Maj:t på därom gjord ansökan. Enligt vad utskottet erfarit har någon ansökan beträffande totalisator vid hundkapplöpningar ännu icke gjorts men Svenska kennelklubben har uppgett, att klubben har för avsikt att ingiva en framställning härom, varvid en utredning i frågan kommer att framläggas.

Utskottet har icke ansett sig böra förorda, att riksdagen i detta läge tar ståndpunkt till frågan om totalisatorverksamhet i samband med hundsport. Utskottet får därför hemställa,

att motionen II: 455 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 mars 1962

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

NANCY ERIKSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Carl Albert Anderson*, Möller, Nestrup*, Sörlin*, Kaijser*, Söderberg*, Axel Emanuel Andersson, Hedström*, Olofsson*, Widén*, Tage Johansson och Schött;

från andra kammaren: fru Eriksson i Stockholm, herrar Jacobsson i Sala, Hamrin i Jönköping, fru Jäderberg, herr Svensson i Kungälv, fru Thunvall*, herrar Nilsson i Bästekille, Lundmark*, Björkänge, Börjesson i Glömminge*, Berglund och Edlund.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.